

условия за едно доходно овощарство, нѣ не може да се каже и, че окръгътъ е съвсѣмъ лишенъ отъ овошки. Въ сливенскитѣ лозя вирѣятъ и се отгледватъ множество череши, праскви и др., които не сѣ отъ малко значение за стопанитѣ имъ. Тая пролѣтъ сѣ изнесени, напр., вѣнъ отъ града за Ямболъ, Бургазъ и другитѣ околни градове и села само череши 30000 оки и толкова сѣ консомирани тукъ; не малко се изнасятъ за сѣшитѣ мѣста и се консомиратъ и др. овощия — круши и праскви особено — и всички се харчатъ по една възнаградителна цѣна. Това показва, че има не само добри естествени условия за овощарството, нѣ че то ще бѣде и възнаградително, понеже плодоветѣ се търсятъ и консомиратъ много. На овощарството, слѣдователно, трѣбва да се обърне внимание и прѣдъ видъ на туй, че лозарството, което съ други отрасли не може да се замѣни, е вече на загинаване.

А за разширение на овощарството друго не ще, освѣнъ овощни дръвчета облагородени и не облагородени, каквито, за да се добиятъ, трѣбва *разсадникъ*. Разсадника обаче, който Окръжния Съвѣтъ поддържа за тази цѣль сега, съвсѣмъ не отговаря на назначението си. Мѣстото не е за разсадникъ, затова не може да се добие въ него онова количество дръвчета, което може да се добие въ едно удобно мѣсто, съ сѣшитѣ сръдства. Да се поддържа сегашния разсадникъ — значи да се изхавяватъ пари на празно. Ето защо би било много добръ настоящия разсадникъ да се прѣвърне въ единъ постояненъ черничевъ садъ и лозето отъ америк. лози да се присади, и обработва по нататъкъ, като лозе и черничевъ садъ; а да се устрои единъ овощенъ разсадникъ въ Котелъ, гдѣто има добри условия за това, или пъкъ се намѣри такова мѣсто около Сливенъ, гдѣто да може се положи и лозовия разсадникъ, когато стане нужда.